

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

28. září 2023*

„Řízení o předběžné otázce – Vnitrostátní zdanění – Článek 110 SFEU – Vrácení daně vybrané členským státem v rozporu s unijním právem – Daň z první registrace motorového vozidla – Zahrnutí daně do tržní hodnoty vozidla, za které byla tato daň zaplacená – Převod nároku na vrácení daně na následného nabyvatele tohoto vozidla“

Ve věci C-508/22,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Curtea de Apel Braşov (odvolací soud v Braşově, Rumunsko) ze dne 22. června 2022, došlým Soudnímu dvoru dne 27. července 2022, v řízení

KL,

PO

proti

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Braşov

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení: M. Safjan, předseda senátu, N. Jääskinen (zpravodaj) a M. Gavalec, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za KL a PO: D. Târşia, avocat,
- za rumunskou vládu: R. Antonie, E. Gane a O.-C. Ichim, jako zmocněnkyně,
- za Evropskou komisi: M. Björkland a T. Isacu de Groot, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: rumunština.

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 110 SFEU.
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi KL a PO jakožto dědici AX na straně jedné a Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov (župní správa veřejných financí v Brašově, Rumunsko) (dále jen „správce daně“) na straně druhé ve věci vrácení daně, která byla vybrána v rozporu s unijním právem při první registraci vozidla, následnému nabyvateli tohoto vozidla.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Článek 110 SFEU stanoví:
„Členské státy nepodrobí přímo ani nepřímo výrobky jiných členských států jakémukoli vyššímu vnitrostátnímu zdanění, než je to, jemuž jsou přímo nebo nepřímo podrobeny podobné výrobky domácí.
Členské státy nepodrobí dále výrobky jiných členských států vnitrostátnímu zdanění, které by poskytovalo nepřímou ochranu jiným výrobkům.“

Rumunské právo

- 4 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule (mimořádné vládní nařízení č. 52/2017 o vrácení částek odpovídajících zvláštní dani z osobních automobilů a motorových vozidel, dani ze znečištění životního prostředí motorovými vozidly, dani z emisí škodlivých látek z motorových vozidel a ekologické dani z motorových vozidel) ze dne 4. srpna 2017 (*Monitorul Oficial al României*, část I, č. 644 ze dne 7. srpna 2017, dále jen „OUG č. 52/2017“) stanoví postup pro vrácení několika daní z motorových vozidel, u nichž Soudní dvůr shledal rozpor s unijním právem.
- 5 Článek 1 odst. 1 OUG č. 52/2017 zní:
„Daňoví poplatníci, kteří zaplatili zvláštní daň z osobních automobilů a motorových vozidel stanovenou v člancích 214¹ až 214³ zákona č. 571/2003 o daňovém zákoníku, ve znění pozdějších změn a doplňků, daň ze znečištění životního prostředí motorovými vozidly stanovenou v mimořádném vládním nařízení č. 50/2008 o dani ze znečištění životního prostředí motorovými vozidly, jež bylo schváleno zákonem č. 140/2011, daň z emisí škodlivých látek z motorových vozidel stanovenou v zákoně č. 9/2012 o dani z emisí škodlivých látek z motorových vozidel, ve znění pozdějších změn a doplňků, a ekologickou daň z motorových vozidel stanovenou v mimořádném vládním nařízení

č. 9/2013 o ekologické dani z motorových vozidel, které bylo schváleno se změnami a doplňky zákonem č. 37/2014, ve znění pozdějších změn a doplňků, a jimž nebyly ke dni nabytí účinnosti tohoto mimořádného vládního nařízení tyto daně vráceny, mohou požádat o jejich vrácení, spolu s úroky splatnými za období mezi dnem výběru daní a dnem vrácení daní, prostřednictvím žádosti předložené příslušnému ústřednímu daňovému orgánu. Zákonný úrok je stanoven v čl. 174 odst. 5 zákona č. 207/2015 o daňovém řádu, ve znění pozdějších změn a doplňků.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 6 Dne 3. března 2008 pořídila společnost SC Zilex Corn SRL prostřednictvím leasingu motorové vozidlo značky Toyota vyrobené v roce 2007. Za účelem provedení první registrace tohoto vozidla v Rumunsku, zaplatila společnost BCR Leasing IFN SA rumunským orgánům zvláštní daň z osobních automobilů a motorových vozidel (dále jen „zvláštní registrační daň“) navýšenou o daň z přidané hodnoty ve výši 6 378,23 rumunského lei (RON) (přibližně 1 298 eur). Leasingová společnost si tuto částku nechala uhradit od společnosti Zilex Corn.
- 7 Vlastnické právo k vozidlu bylo převedeno dne 12. listopadu 2012 na společnost SC Zaral SRL a poté, dne 16. května 2016, na AX.
- 8 Dne 28. srpna 2018 podala AX u správce daně žádost o vrácení zvláštní registrační daně zaplacené za dotčené vozidlo na základě čl. 1 odst. 1 OUG č. 52/2017. Správce daně tuto žádost zamítl rozhodnutím ze dne 5. března 2019 z důvodu, že žádost nebyla podána osobou, která tuto daň zaplatila. AX podala proti tomuto rozhodnutí odvolání, které bylo zamítnuto rozhodnutím ze dne 29. července 2019.
- 9 AX podala žalobu k Tribunalul Brașov (soud prvního stupně v Brašově, Rumunsko), kterou se domáhala zrušení těchto dvou rozhodnutí a uložení povinnosti správci daně vrátit zvláštní registrační daň a zaplatit příslušné úroky.
- 10 Rozsudkem ze dne 23. prosince 2020 zamítl tento soud žalobu z důvodu, že v souladu s použitelnými vnitrostátními právními předpisy přísluší nárok na vrácení pouze osobě, která zaplatila zvláštní registrační daň při první registraci dotčeného vozidla, a nikoli pozdějším nabyvatelům tohoto vozidla.
- 11 AX podala proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek ke Curtea de Apel Brașov (odvolací soud v Brašově), který je předkládajícím soudem.
- 12 Rozsudkem ze dne 5. dubna 2022 zamítl tento soud kasační opravný prostředek s odůvodněním, že AX neprokázala, že nárok na vrácení byl na ni převeden současně s vlastnickým právem k dotčenému vozidlu. Mimoto měl za to, že k postoupení této daňové pohledávky nemohlo dojít *ex lege* při koupi vozidla.
- 13 AX podala proti tomuto rozsudku k uvedenému soudu návrh na obnovu řízení, přičemž poukázala zejména na nesprávný výklad článku 110 SFEU a porušení zásady efektivity.
- 14 Předkládající soud si klade otázku, zda členský stát může odmítnout vrátit následnému nabyvateli tohoto vozidla daň, která byla při první registraci vozidla vybrána v rozporu s unijním právem.

- 15 Tento soud uvádí, že OUG č. 52/2017 bylo přijato v návaznosti na rozsudky Soudního dvora, v nichž byl u několika daní použitelných na motorová vozidla, které byly zavedeny Rumunskem a mezi něž patří dotčená zvláštní registrační daň, shledán rozpor s unijním právem. Podle jeho čl. 1 odst. 1 je však nárok na vrácení daně, o níž se má za to, že je v rozporu s unijním právem, přiznán pouze osobě povinné k dani, která tuto daň zaplatila.
- 16 Uvedený soud přitom zdůrazňuje, že od zavedení daní použitelných na motorová vozidla, uvedených v OUG č. 52/2017, byla dotyčná vozidla předmětem transakcí a že Soudní dvůr rozsudkem ze dne 7. dubna 2011, Tatu (C-402/09, EU:C:2011:219), rozhodl, že je tato daň, jakmile je uhrazená, zahrnuta do tržní hodnoty vozidla.
- 17 Předkládající soud si proto klade otázku, zda je omezení nároku na vrácení daní vybraných v rozporu s unijním právem, stanovené v čl. 1 odst. 1 OUG č. 52/2017, v souladu s povinnostmi členských států takové daně vrátit.
- 18 Za těchto okolností se Curtea de Apel Cluj (odvolací soud v Brašově) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Může být unijní právo [článek 110 SFEU] vykládáno v tom smyslu, že částka daně, která je podle unijního práva zakázaná, je zahrnuta do hodnoty vozidla a [pohledávka z titulu této daně] může být převedena současně s vlastnickým právem k tomuto vozidlu ve prospěch třetích osob, které toto vozidlo nabývají?
- 2) Brání výklad [článku] 110 SFEU takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava obsažená v článku 1 [OUG č. 52/2017], podle níž lze daň zakázanou unijním právem vrátit pouze daňovému poplatníkovi, který ji zaplatil, a nikoli následným nabyvatelům motorového vozidla, za které byla daň zaplacená, pokud tato daň nebyla vrácena osobě, která tuto daň zaplatila?“

K předběžným otázkám

Úvodní poznámky

- 19 Článek 110 SFEU se vztahuje na všechny výrobky pocházející z jiných členských států, jakož i na výrobky pocházející ze třetích zemí, které jsou ve volném oběhu v Unii (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. května 1987, Cooperativa Co-Frutta, 193/85, EU:C:1987:210, bod 29).
- 20 V tomto ohledu Evropská komise ve svém písemném vyjádření uvedla, že v předkládacím rozhodnutí není uvedeno, zda vozidlo, o něž se jedná ve sporu v původním řízení, nabyté v Rumunsku bylo dovezeno z jiného členského státu, a v důsledku toho vyjádřila pochybnosti týkající se skutečnosti, že toto vozidlo spadá do působnosti článku 110 SFEU.
- 21 Z tohoto rozhodnutí však vyplývá, že uvedené vozidlo je značky Toyota. Podle informací, které má Soudní dvůr k dispozici, není výroba vozidel této značky zajišťována v Rumunsku. Lze tedy důvodně předpokládat, že dotyčné vozidlo pochází z jiného členského státu nebo pochází ze třetí země a nachází se ve volném oběhu v Evropské unii.
- 22 Položené otázky je třeba zkoumat právě ve světle tohoto předpokladu.

K první otázce

- 23 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být článek 110 SFEU vykládán v tom smyslu, že částka daně z motorových vozidel při první registraci vybrané členským státem v rozporu s unijním právem může být zahrnuta do hodnoty těchto vozidel, takže pohledávka vůči státu z důvodu protiprávního výběru uvedené daně se považuje za převedenou při prodeji uvedených vozidel na jejich pozdější nabyvatele.
- 24 V tomto ohledu je třeba uvést, že čl. 110 první pododstavec SFEU zakazuje členským státům podrobit přímo či nepřímo výrobky z jiných členských států jakémukoli vyššímu vnitrostátnímu zdanění, než je to, jemuž jsou přímo, nebo nepřímo podrobeny podobné domácí výrobky.
- 25 Podle ustálené judikatury dochází k porušení tohoto ustanovení, jestliže výše daně, které je podrobeno dovezené ojeté vozidlo, přesahuje zůstatkovou částku daně zahrnuté do hodnoty podobných ojetých vozidel již zaregistrovaných v tuzemsku (rozsudek ze dne 7. dubna 2011, Tatu, C-402/09, EU:C:2011:219, bod 39 a citovaná judikatura).
- 26 Při přezkumu slučitelnosti registrační daně zavedené členským státem, které podléhá dovezené ojeté vozidlo, s článkem 110 SFEU, Soudní dvůr uvedl, že se výše takové daně zahrne do hodnoty vozidla při úhradě této daně. Když je tedy vozidlo zaregistrované v dotčeném členském státě následně prodáno jako ojeté vozidlo v tomtéž členském státě, jeho tržní hodnota obsahující zůstatkovou částku registrační daně se bude rovnat procentní části původní hodnoty určené v závislosti na znehodnocení tohoto vozidla (viz zejména rozsudek ze dne 7. dubna 2011, Tatu, C-402/09, EU:C:2011:219, bod 40 a citovaná judikatura). Nicméně v určitých specifických situacích již nemusí být zůstatková částka daně nadále zahrnuta do tržní hodnoty dotčených vozidel (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. června 2016, Budișan, C-586/14, EU:C:2016:421, bod 41).
- 27 Je však nutné zdůraznit, že se tyto rozsudky týkají přezkumu neutrality daní, jejichž slučitelnost s článkem 110 SFEU byla předmětem posouzení Soudního dvora. Tuto judikaturu nelze použít na případ, který je předmětem věci v původním řízení, jež se netýká neutrality dotčené zvláštní registrační daně, ale otázky, zda lze mít v rámci vrácení daně vybrané v rozporu s unijním právem za to, že taková daň je obecně a ve všech případech přenesena na následného nebo následné nabyvatele dotčeného vozidla.
- 28 Jak Soudní dvůr opakovaně rozhodl v oblasti nepřímých daní, i když jsou takové daně obvykle v obchodním styku částečně nebo zcela přenášeny na konečného spotřebitele, nelze obecně tvrdit, že daň je ve všech případech skutečně přenesena. Skutečné, částečné nebo úplné, přenesení daně závisí na více faktorech, které jsou spojeny s každou obchodní transakcí, a odlišují ji od ostatních případů, které se vyskytují v jiných kontextech. Otázka, zda byla nebo nebyla daň přenesena, je tudíž v každém případě nepřímé daně skutkovou otázkou, k jejímuž posouzení je příslušný vnitrostátní soud, který má volnost při hodnocení důkazů, které mu jsou předkládány (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. února 1988, Les Fils de Jules Bianco a Girard, 331/85, 376/85 a 378/85, EU:C:1988:97, bod 17, jakož i usnesení ze dne 7. února 2022, Vapo Atlantic, C-460/21, EU:C:2022:83, bod 44 a citovaná judikatura).

- 29 Tak tomu musí být i v případě takových daní, jako je dotčená zvláštní registrační daň, která zatěžuje motorová vozidla při jejich první registraci v členském státě. Skutečné částečné nebo úplné přenesení na následného nabyvatele vozidla, za které byla taková daň zaplacená, totiž v konečném důsledku závisí na různých faktorech souvisejících se skutkovými okolnostmi obchodních transakcí, v jejichž rámci dochází k převodu vlastnického práva k takovému vozidlu.
- 30 Je tedy na vnitrostátním soudu, aby v závislosti na okolnostech věci, která mu byla předložena, posoudil, zda k částečnému nebo úplnému přenesení uvedené daně na některého z následných nabyvatelů skutečně došlo.
- 31 Pokud vnitrostátní soud na základě volného posouzení důkazů, které mu byly předloženy, konstatuje, že zvláštní registrační daň, která byla zaplacená při první registraci vozidla, byla skutečně přenesena na následného nabyvatele tohoto vozidla, nic v zásadě nebrání závěru, že pohledávka vůči státu z důvodu protiprávního výběru uvedené daně byla na tohoto nabyvatele převedena současně s vlastnickým právem k tomuto vozidlu.
- 32 Na první otázku předkládajícího soudu je tudíž třeba odpovědět, že článek 110 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že částka daně z motorových vozidel při jejich první registraci vybrané členským státem v rozporu s unijním právem může být zahrnuta do hodnoty těchto vozidel, takže pohledávka vůči státu z důvodu protiprávního výběru uvedené daně se považuje za převedenou při prodeji uvedených vozidel na jejich pozdější nabyvatele.

K druhé otázce

- 33 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda musí být článek 110 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že daň z motorových vozidel při jejich první registraci vybraná členským státem v rozporu s unijním právem může být vrácena pouze osobě povinné k dani, která tuto daň zaplatila, a nikoli následnému nabyvateli dotčeného vozidla.
- 34 Zaprvé z ustálené judikatury v tomto ohledu vyplývá, že nárok na vrácení daní vybraných členským státem v rozporu s pravidly unijního práva je důsledkem a doplňkem práv přiznaných jednotlivcům ustanoveními unijního práva zakazujícími takovéto daně, jak je vyložil Soudní dvůr. Členské státy jsou tedy v zásadě povinny vrátit daně vybrané v rozporu s unijním právem (viz zejména rozsudky ze dne 19. července 2012, *Littlewoods Retail* a další, C-591/10, EU:C:2012:478, bod 24, jakož i ze dne 15. října 2014, *Nicula*, C-331/13, EU:C:2014:2285, bod 27 a citovaná judikatura).
- 35 Mimoto, pokud členský stát vybral daně v rozporu s pravidly unijního práva, mají právní subjekty nárok na vrácení nejen neoprávněně vybrané daně, ale rovněž částek zaplacených tomuto státu nebo tímto státem zadržovaných v přímé souvislosti s touto daní (viz zejména rozsudky ze dne 19. července 2012, *Littlewoods Retail* a další, C-591/10, EU:C:2012:478, bod 25, jakož i ze dne 15. října 2014, *Nicula*, C-331/13, EU:C:2014:2285, bod 28 a citovaná judikatura).
- 36 Zadruhé z judikatury Soudního dvora vyplývá, že vrácení neoprávněně vybraných daní může být odchýlně od zásady vrácení odmítnuto, pokud by takové vrácení zakládalo bezdůvodné obohacení oprávněných osob, a sice pokud je prokázáno, že osoba, která byla nucena uveste daně odvést, je skutečně přenesla přímo na kupujícího (rozsudek ze dne 20. října 2011, *Danfoss* a *Sauer-Danfoss*, C-94/10, EU:C:2011:674, bod 21 a citovaná judikatura).

- 37 Ochrana práv zaručených v této oblasti unijním právním řádem totiž neukládá vrácení daní, poplatků a příspěvků vybraných v rozporu s unijním právem, pokud se prokáže, že osoba, jež byla nucena tyto daně odvádět, je ve skutečnosti přenesla na další subjekty, jako je kupující (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. května 2013, Alakor Gabonatermelő és Forgalmazó, C-191/12, EU:C:2013:315, bod 25 a citovaná judikatura).
- 38 Je tomu tak proto, že za takových okolností nebyla protiprávně vybranou daní zatížena osoba povinná k dani, nýbrž kupující, na něhož byla přenesena. Vrátit osobě povinné k dani částku daně, kterou tato osoba již vybrala od kupujícího, by se tak pro ni rovnalo získání dvojí platby, která by mohla být kvalifikována jako bezdůvodné obohacení, ačkoli tím nebyly napraveny důsledky, jež měla protiprávnost daně pro kupujícího (rozsudek ze dne 20. října 2011, Danfoss a Sauer-Danfoss, C-94/10, EU:C:2011:674, bod 22 a citovaná judikatura).
- 39 Takový výklad odpovídá účelu nároku na vydání bezdůvodného obohacení, kterým je podle ustálené judikatury napravit důsledky neslučitelnosti daně s unijním právem, a sice tím, že se odstraní hospodářská zátěž, která takto bezdůvodně vznikla určité osobě a kterou tato osoba v konečném důsledku skutečně nesla (rozsudky ze dne 20. října 2011, Danfoss a Sauer-Danfoss, C-94/10, EU:C:2011:674, bod 23, jakož i ze dne 16. května 2013, Alakor Gabonatermelő és Forgalmazó, C-191/12, EU:C:2013:315, bod 24).
- 40 Zatřetí při neexistenci unijní právní úpravy v této oblasti přísluší každému členskému státu, aby upravil podmínky vrácení neoprávněně vybraných vnitrostátních daní, avšak za předpokladu, že jsou uvedené podmínky v souladu se zásadou rovnocennosti i zásadou efektivity (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. října 2020, Valoris, C-677/19, EU:C:2020:825, bod 21 a citovaná judikatura).
- 41 V tomto ohledu musí být podmínky pro podávání žalob na vydání bezdůvodného obohacení stanovené členskými státy v souladu se zásadou procesní autonomie, s ohledem na účel nároku na vydání bezdůvodného obohacení, připomenutý v bodě 39 tohoto rozsudku, a za účelem dodržení zásady efektivity, vést k tomu, aby mohlo být odstraněno hospodářské zatížení bezdůvodně odvedenou daní (rozsudky ze dne 20. října 2011, Danfoss a Sauer-Danfoss, C-94/10, EU:C:2011:674, bod 25, jakož i ze dne 16. května 2013, Alakor Gabonatermelő és Forgalmazó, C-191/12, EU:C:2013:315, bod 27 a citovaná judikatura).
- 42 Soudní dvůr rovněž uvedl, že pokud koncový kupující může podle vnitrostátního práva dosáhnout vrácení částky daně, která na něj byla přenesena, zpět od této osoby povinné k dani, musí mít tato osoba povinná k dani možnost dosáhnout jejího vrácení vnitrostátními orgány (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. října 2011, Danfoss a Sauer-Danfoss, C-94/10, EU:C:2011:674, bod 26 a citovaná judikatura).
- 43 Členský stát proto může v zásadě zamítnout žádost o vrácení bezdůvodně odvedené daně podanou konečným kupujícím, na něhož byla tato daň přenesena, z důvodu, že tento kupující nebyl tím, kdo uvedenou odvedl daň daňovým orgánům, avšak za předpokladu, že uvedený kupující může podle vnitrostátního práva podat proti osobě povinné k dani občanskoprávní žalobu na vydání bezdůvodného obohacení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. října 2011, Danfoss et Sauer-Danfoss, C-94/10, EU:C:2011:674, bod 27).

- 44 Pokud se však vrácení ze strany osoby povinné k dani jeví jako nemožné či nepřiměřeně náročné, zásada efektivity vyžaduje, aby kupující mohl podat žádost o vrácení daně přímo daňovým orgánům, a členský stát za tímto účelem stanovil nezbytné nástroje a procesní pravidla (viz rozsudek ze dne 20. října 2011, Danfoss a Sauer-Danfoss, C-94/10, EU:C:2011:674, bod 28 a citovaná judikatura).
- 45 Z toho vyplývá, že nabyvatel vozidla, za které byla zaplacená daň, jež byla členským státem vybrána v rozporu s unijním právem a na kterého byla tato daň přenesena, musí mít možnost dosáhnout na základě vnitrostátních procesních pravidel vrácení této daně od osoby povinné k dani, která tuto daň zaplatila, nebo případně od daňových orgánů.
- 46 Je však třeba zdůraznit, že pokud vozidlo, za které byla při první registraci uhrazena daň, ztratí část své tržní hodnoty, částka daně zahrnutá v hodnotě tohoto vozidla se sníží ve stejném poměru jako tato hodnota. Za předpokladu, že je zůstatková částka daně přenesena na následného nabyvatele uvedeného vozidla, z judikatury citované v bodě 36 tohoto rozsudku, která umožňuje členským státům odmítnout vrácení daně vybrané v rozporu s unijním právem, pokud by tato daň vedla k bezdůvodnému obohacení oprávněných osob, vyplývá, že daň, která má být tomuto nabyvateli vrácena, nemůže v žádném případě překročit tuto zůstatkovou částku.
- 47 V projednávaném případě tedy musí předkládající soud v případě, že na základě posouzení důkazů, které mu byly předloženy, konstatuje, že zůstatková část zvláštní registrační daně zaplacené při první registraci dotčeného vozidla byla skutečně přenesena na následného nabyvatele tohoto vozidla, ověřit, že vrácení této daně takovému nabyvateli nepovede k jeho bezdůvodnému obohacení.
- 48 Na druhou otázku je tudíž třeba odpovědět tak, že článek 110 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že daň z motorových vozidel při jejich první registraci vybraná členským státem v rozporu s unijním právem může být vrácena pouze osobě povinné k dani, která zaplatila tuto daň, a nikoli pozdějšímu nabyvateli dotčeného vozidla, za podmínky, že nabyvatel, který uvedenou daňovou zátěž skutečně nesl, může podle vnitrostátních procesních pravidel dosáhnout jejího vrácení od osoby povinné k dani, která tuto daň zaplatila, nebo případně od daňových orgánů, zejména v případě, že se vrácení daně touto osobou povinnou k dani ukáže je nemožné nebo nadměrně obtížné.

K nákladům řízení

- 49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 110 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že částka daně z motorových vozidel při jejich první registraci vybraná členským státem v rozporu s unijním právem může být zahrnuta do hodnoty těchto vozidel, takže pohledávka vůči státu z důvodu protiprávního výběru uvedené daně se považuje za převedenou při prodeji uvedených vozidel na jejich pozdější nabyvatele.**

- 2) Článek 110 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že daň z motorových vozidel při jejich první registraci vybraná členským státem v rozporu s unijním právem může být vrácena pouze osobě povinné k dani, která zaplatila tuto daň, a nikoli pozdějšímu nabyvateli dotčeného vozidla, za podmínky, že nabyvatel, který uvedenou daňovou zátěž skutečně nesl, může podle vnitrostátních procesních pravidel dosáhnout jejího vrácení od osoby povinné k dani, která tuto daň zaplatila, nebo případně od daňových orgánů, zejména v případě, že se vrácení daně touto osobou povinnou k dani ukáže je nemožné nebo nadměrně obtížné.

Podpisy